

stats Grænse, saaledes at man kunde faa Benge ved at forhøje Procenten. Det er uheldigt for den Sag, som det ærede Medlem saaledes forsætter, at i Berlingske Tidende for i Morges staar der et Uddrag af Københavns Finansborgmesters Indstilling til Borgerrepræsentationen, hvor det saa klart som noget vides, at Københavns finansielle Stilling er overmaade gunstig, og hvoraf det navnlig fremgaar, at man ingenlunde ved at se paa et af Københavns Budgetter eller Regnskaber — navnlig det for 1890, som jeg har liggende for mig — deraf kan komme til det Resultat, at der for Øjeblikket skulde være nogen Nødvendighed for at staffe København nye løbende Indtægter. Der udtales endvidere i denne Finansborgmesters Betænkning, at den Naade, hvorpaa København gør sit Budget op og posterer de Udgifter, som den har til, hvad man med et Ord kan kalde nye Anskaffelser og nye Aktiver, er saa forstigtig, som man kan vente af nogen Borgmester i hele den vide Verden; det dabler jeg ikke, det er vistnok overmaade rigtigt. Det fremgaar af Borgmester Borups Indberetning, at for det første skriver man af alt, hvad der gaar til ekstraordinære Arbejder, f. Eks. ekstraordinære Kloakarbejder og den Slags Ting; det kommer det løbende Nar til Last, men tillige gælder det samme om Beløb, som medgaa til Fyldstgørelse af kommunale Djemed, idet saadanne Beløb føres indenfor Linien og ikke medtages ved Opgørelse af Aarets Saldo. Det ophyses, at i Henhold hertil er der i Aarene 1883—90 affrevet over 10 Millioner, det vil sige, der er givet 10 Millioner ud, som ere belastede Aarenes Budgetter og Regnskaber, og for hvilke der er erhvervet Aktiver, men som ere opførte indenfor Linien, fordi der siges, at de tjene kommunale Formaal, og derfor betragtes de ikke, økonomisk set, som Aktiver. Naar man nu ser paa Budgettet for 1890, ser, hvorledes Københavns Status var ultimo 1890, saa vil man finde, at det viser et Saldooverskud ud over al Gæld af 12,823,000 Kr., og desuden findes der Aktiver indenfor Linien, som altsaa ikke spille en Rolle for denne Saldo paa over 28 Mill. Kr. Naar man saa gennemgaar Specifikationen over disse Aktiver baade udenfor og indenfor Linien, vil man se, at de ere satte til et meget lavt Beløb — jeg kunde næsten fristes til at sige: et urimelig lavt Beløb. Forholdet er i Virkeligheden det, at Københavns Kommune, naar man lægger Tallene indenfor Linien og udenfor Linien sammen, har en Overstudsformue ud over Gælden af over 41 Mill. Kr. Men hvis

man vilde bogføre efter almindelige Regler, hvorefter man bogfører saadanne Værdier, kunde man være vis paa at komme endnu højere op, maaske til 60 Mill. Kr. Det er altsaa Københavns Status, at den, efter at have dækket al sin Gæld, har en meget betydelig Formue. Hvad yderligere Budgettet angaar, viser Regnskabet for 1890, at der ikke alene er Balance, men at der ogsaa findes posteret til Afdrag af Stadens Gæld ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Naar man vil fremstille denne Kommune som værende i Bengeforlegenhed samtidig med, at Finansborgmesteren i sin Indstilling til Borgerrepræsentationen siger, at Stillingen er overmaade god, saa er det ikke nok at henbise til, at som Følge af Alderdomsunderstøttelsesloven, som blev vedtaget i Fjor, kommer en forventet Udgift paa 400,000 Kr., af hvilke, saaledes som min ærede Sidemand allerede har omtalt, maaske Halvdelen kan ventes at ville blive refunderet af Staten, og hvoraf en betydelig Del vil spores paa de almindelige Fattigudgifter. Vi saa i Gaar, at Borgmester Borup for Kommunalbestyrelsen oplyste, at 250 gamle Mænd og Kvinder skulde flyttes fra Almindeligheden til et nyt Asyl, hvor de komme ind under Alderdomsunderstøttelsesloven. Altsaa bliver Fattigvæsenet fri for dem, idet de komme med under disse 400,000 Kr. Alderdomsunderstøttelse. Altsaa hele Følgen af denne Alderdomsforførgelseslov bliver maaske højt regnet 200,000 Kr. aarslig, det er, som min ærede Sidemand (Madsen-Mygdal) gjorde opmærksom paa, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ pCt. af den Statsindtægt, som man tager Procent af. Nej, det skal ikke lykkes at paavise, at Alderdomsunderstøttelsesloven vil komme til at hæve den satte Grænse for Indkomstskatteloven, naar der i det højeste er Tale om $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ pCt. — Hvorvidt den nye Fattiglov vil medføre større Udgifter for København, have vi ikke faaet Oplysning om af det ærede Medlem (Kajser). Det er muligt, at den vil medføre større Udgifter; men vi vide det ikke; vi have ikke deri Motiver nok til at hæve Grænsen.

Det er nemlig saa med det Forslag, som den ærede Indenrigsminister har forelagt, at derved hæves i Virkeligheden al Grænse for Indkomstskat — Bestatningen i København, ikke formelt, det indrømmer jeg — thi der kan kun lægges $\frac{1}{6}$ til hvert Nar — men ved Hjælp af den fremadstridende Forøgelse, ved Hjælp af Femtedelen, en Femtedel af de 3 sidste Aars gennemsnitlige hele Skattebeløb, ikke alene Indkomstskattens Beløb, men de øvrige Skatter: Grundskat, Arealstat, Brolægningsskat o. s. v. Deraf